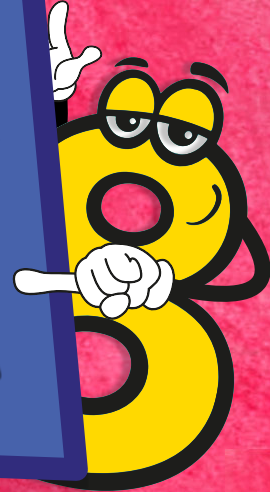

JARO#2022

OSMÁČEK

ŠKOLNÍ NOVINY

TÉMA: IDEÁLNÍ ŠKOLA

ÚKOLY
NEJEN PRO
PŘEDŠKOLÁKY

UVNITŘ:

POVÍDKY, FEJETONY,
ZÁBAVA, ANKETA, ZAJÍMAVOSTI

ROZHOVOR

SE SIMONOU MARKOVOU,
TŘÍDNÍ UČITELKOU 5. B

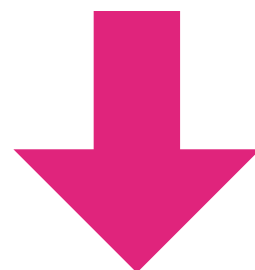

Pokračujeme!

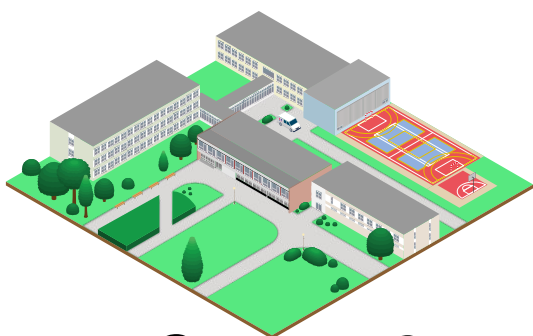
Nadále hledáme dopisovatele a spolupracovníky, pravidelné i příležitostné, z 1. i 2. stupně, amatérské fotografy a výtvarníky, každého, kdo se chce podílet na obsahu našeho školního časopisu.

Přijďte mezi nás!

Uvítáme i nápady, náměty na zajímavé články.

Obsah

Editorial

Píšeme o všem, co se týká naší školy, žáků, učitelů, vychovatelek a také kuchařek.

Vážení čtenáři, tématem třetího čísla našeho časopisu Osmáček je ideální škola a jak si ji žáci představují. Do práce na jednotlivých článcích se zapojili samotní žáci a projevíli značný novinářský talent. Přejeme Vám příjemnou zábavu.

3

Krátce

4-6

Rozhovor

7

Anketa, Výročí

8-9

Historie

10-11

Povídky, příběhy, fejetony

12-15

Téma: Ideální škola

16-17

Úkoly pro předškoláky

19

Z kroniky naší školy

Vstávání do školy

V době paní Covidové jsem vstával 10 minut před vyučováním. Nikdy se mi vstávat nechtělo. Jednou jsem si udělal snídani a šel s ní do pokoje. Zapnul jsem hodinu a lehl si do postele. Když jsem byl ve stavu těsně před usnutím, paní učitelka najednou řekla: „Otevřete si učebnici na straně 68, cvičení 5.“ Vtom jsem si uvědomil, že nemám učebnici, a tak jsem si pro ni rychle běžel. Mezitím slyším: „Vyvolávat budu podle abecedy.“ Jakoby ze mě začala slézat kůže. Jsem první v abecedě! Rychle spěchám k počítači. „Začneme odzadu.“ řekla, když jsem dosedl před monitor. Byla to úleva. Kůži jsem si znovu nandal, vzal učebnici a dokončil vyučování raději vsedě, abych neusnul. Od té doby jsem vstával v 7 hodin a seděl poctivě u stolu.

Adam Bulíř, 6. A

Jak jsem běžela do školy

Byla sobota a já odpoledne usnula. Když jsem se vzbudila, celá ospalá jsem se podívala na budík. „Šest hodin?“ lekla jsem se. Vyskočila jsem z postele a rychle se oblékala, vzala školní tašku a běžela na zastávku. Jenže autobus nikde. S brekem jsem se vrátila domů.

„Proč brečíš?“ ptala se mamka. Tak jsem jí řekla, že jsem zaspala, ujel mi autobus a nedostanu se do školy. Najednou se začala smát. Smála se i sestřenka. „Vždyť je sobota.“

Vanessa Berkyová, 6. A

Co mám ve škole nejraději

Ve škole mám nejraději Kačku, protože se jako první se mnou začala bavit, když jsem do školy nastoupila. Ona a David jsou tu pro mě kdykoli a se vším mi pomůžou. Mezi mé oblíbené předměty patří výtvarka, protože je tam sranda, posloucháme písničky a kreslíme a vytváříme. Pak je tu tělák. Tam je moc srandy, nikdy se nenudíme a aspoň si procvičujeme tělo a rozproudí se nám krev. Pak je tu výchova k občance. Baví mě to, protože se učíme o rodině. Přírodopis mě baví, protože si můžeme dělat hezký sešit.

Vanessa Berkyová, 6. A

Šílená škola

Na jednom dalekém ostrově je tajná škola. Do té školy chodí žáci s různými schopnostmi. Například Johana B. se umí zamilovat do

každého, což je šílené! Dále je tu Aneta N., která je tak

chytrá, že dokáže spočítat i 200 příkladů za vteřinu. Nikča Š., ta se umí proměnit z andílka na čerta za jednu sekundu. Ano, já vím, je to šílené, ale přitom je to úplně úžasné. Linda T. je jedinečná holka na celé škole, Linda se umí proměnit, v kohokoli chce. Nela K. dokáže provokovat jednoho člověka klidně celý rok. Šílené! A teď je řada na mně, abych se představila. Já jsem úplně obyčejná holka. Samozřejmě mám taky jednu schopnost. Pokud mne někdo opravdu, ale opravdu hodně naštvě, tak ho dokážu pouhým svým pohledem zabít. Možná to zní jako skvělá schopnost, kterou bych mohla používat v boji, ale ono to má i své nevýhody. Zkuste se třeba zlobit na svého psa...

Eliška Némethová, 6. C

Co mám ve škole nejraději

Nejraději si ve škole povídám s kamarády, nebo s nimi hraji hry, někdy si kreslíme obrázky. Co mám taky ráda, jsou školní akce.

O přestávkách obvykle sedíme s holkami v lavici a povídáme si drby, co se kde přihodilo, nebo co je nového.

Co miluji k obědu, je krupicová kaše, ale bohužel ji ve školní jídelně moc často nemíváme.

Mezi mé oblíbené předměty patří tělocvik, protože mě baví sportovat, český jazyk, protože je zábavný, i když jsme s Niky rozsazené. Přírodopis, protože ráda chodím do přírody, a tak se aspoň naučím něco nového, třeba správné názvy zvířat a stromů.

Kát'a Plíšková, 6. A

Můj oblíbený předmět

Mezi mé oblíbené předměty ve škole patří informatika, protože s počítačem celkem dost umím. Počítač používám na hry a komunikaci s kamarády. Dále na přenášení souborů z počítače do mobilu nebo naopak. Rád dělám rodinné filmy v programu Pinnacle Studio. Ve škole se dá počítač využít na procvičování učiva a v programu Word na psaní referátů, také na prezentování učiva a referátů. A také třeba na hlasování o školním výletu nebo na anketu o sportovním vyžití ve škole. Je toho spousta.

Dominik Vichr, 6. A

ROZHOVOR

Škola by měla především připravovat na reálný život

Třídní učitelkou v 5. B je paní Simona Marková. Na naší škole učí prvním rokem. Požádali jsme ji, aby nám prozradila něco o sobě, podělila se o své ideály a názory na vzdělávání.

Odkud pocházíte, jste z učitelské rodiny?

Jsem z Loun, kde stále žiju, tedy kromě vysoké školy, kdy jsem se přestěhovala na pár let do Prahy. Oba rodiče vystudovali VŠCHT v Praze. Taťka pracuje jako bankovní dealer v Praze. Vždycky mi ve škole dělalo problém popisovat jeho povolání, ale zjednodušeně prodává a nakupuje akcie pro banku. A mamka největší část své

pracovní kariéry strávila na životním prostředí na úřadě.

Čím jste chtěla být jako malá?

Měla jsem vysněná povolání hned dvě. Jedním bylo profesionální řidička autobusu. Vždycky jsem si po vyučování z jídelních židlí sestavila autobus a vozila plyšáky do školy a ze školy. Pak jsem je časem začala vyučovat, a to mě úžasně

bavilo a už mě to nepustilo. Kdyby mě ale jednou učení bavit přestalo, pořád ještě můžu zkusit ten autobus ☺.

Vaše oblíbená barva?

Tu by vám určitě ihned prozradili moji páťáci. Po celý život je to růžová, teď ji mám nejraději v kombinaci s šedou.

A Vaše oblíbená písnička?

Mám ráda britskou kapelu

Coldplay a od nich je i moje nejoblíbenější písnička – Fix You. Ráda se u věcí zabývám hlubším významem. Ta píseň mi přijde geniální nejen melodii, ale i textem a hlavně pozadím, které za ní je. Frontman kapely Chris Martin ji napsal své manželce Gwyneth Paltrow, když jí zemřel otec. Navíc mi ta písnička připomíná jeden z nejlepších dnů v životě, kdy jsem s partou kamarádek trávila celý den procházením po New Yorku, což je mé nejoblíbenější město, a večer jsme zakončily právě koncertem Coldplay na stadionu MetLife.

Jaký předmět Vás na ZŠ nejvíce bavil?

Nejvíce jsem se vždycky těšila na anglický a český jazyk. Věřím ale, že kdyby byla tehdy matematika vyučována mou oblíbenou a propagovanou Hejného metodou, tak ji dnes zmiňuji také ☺.

Co se Vám naopak moc ne-dařilo?

Od základní po vysokou školu byla pro mě nejhorším předmětem výtvarná výchova. Připadám si jako „patlal“, nic mi to neříká. Zrovna v prosinci jsme byli se třídou v Porcelánové dílničce a ozdobili si vlastní kus porcelánu. No... ten můj byl zaručeně nejhorší, trumfli mě i všichni prvňáčci. Rozhodně se tím ale netrápím. Je naprosto přirozené, že každému sedí a jde něco jiného.

Měla jste někdy ve škole nějaký průšvih?

A kdo ne? Na gymnáziu v tercii přinesl spolužák do třídy rtuť a my si s ní hráli a cvrnkali kuličky rtuti z jedné strany lavice na druhou, aniž bychom si uvědomovali, jak moc je to nebezpečné. Byl z toho obrovský poprask, školu evakovali, přijela zá-

sahovka v oblecích, kriminálka, TV Nova. Rtuť se musela ze všech učeben odsát. A my se radovali, že se nemusíme učit. Teď už to samozřejmě také vidím jinak.

Kam jste pokračovala po ZŠ?

Z páté třídy jsem šla na osmileté gymnázium v Lounech. Po maturitě jsem vystudovala obor Učitelství pro 1. stupeň ZŠ na pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Rozhodovala jsem se ještě mezi oborem anglický a český jazyk pro druhý stupeň a střední školy. Nakonec jsem zvolila první stupeň kvůli všestrannosti, ale i proto, že mám k menším dětem blíž. Při studiu na vysoké škole jsem tři léta po sobě odlétala na tři měsíce pracovat do dětského kempu v USA, kde jsem se zdokonalila v angličtině, poznala jinou kulturu a americké děti.

Jak se Vám dařilo na studiích?

Vyloženě vzorná studentka se samými jedničkami jsem nebyla nikdy. Ne že bych bojovala s prospěchem, ale samé jedničky jsem měla na základní škole a pak až v poslední ročníku a u státnic na vysoké škole. To jsem zůstala se synem na mateřské dovolené, tak jsem na to učení měla více času haha ☺. Ráda užívám život, cestuji, poznávám nové lidi a kulturu, trávím čas s rodinou a kamarády. V zimě lyžuji, v létě běhám a jezdím na in-linech, takže jsem nežila jen učením a školou. Myslím si, že je to tak správně, ačkoliv dobré vzdělání je v dnešní době nezbytnost.

Kdy jste se rozhodla pro učitelskou dráhu, co vás ovlivnilo, co vás inspiruje?

O povolání učitelky jsem měla rozhodnuto začátkem

střední školy. Nejvíce mě paradoxně motivovalo to, že jsem chtěla, aby jednou moji žáci vnímali školu jinak než já a většina mých spolužáků. Přišlo mi, že nám učitelé vůbec nerozumí. Měla jsem pocit, že škola je málo propojena s praxí, málo nás připraví do života a na to, co budeme opravdu potřebovat. Množství zbytečných informací, které se ve škole musíme naučit a v životě nevyužijeme, je pořád obrovské. Doba se mění, měl by se měnit i obsah a formy vzdělávání. Velice ráda sleduji rozhovory a práci Ondřeje Šteffla.

V jednom ze svých webinářů uvedl, že to, co současní zaměstnavatelé a i světové firmy vyžadují, není, aby absolvent uměl vyjmenovat všechny Přemyslovce a odlišit věty přístavkové a přívlastkové. S touto myšlenkou se naprosto ztotožňuji. Škola by se měla více zaměřit na to, jak naučit žáka zvládat mezilidské vztahy, umět jednat s lidmi, být samostatný, rozvíjet emoční inteligenci, klást velký důraz na cizí jazyk (čímž ale není myšleno mít vyplněno co nejvíce cvičení v pracovním sešitě a v praxi se neumět ani představit), umět řešit stresové situace, ovládat finanční gramotnost, být empatický, ochotný se učit novým věcem...

Vybavuje se mi konkrétní příklad. Před mateřskou dovolenou, ještě při studiu na vysoké škole, jsem pracovala jako asistent pedagoga na PORGu, což je soukromé gymnázium a základní škola v Praze. Měla jsem štěstí, v roce, kdy jsem tam pracovala, se jedna dívka z oktávy dostala na Stanford – na jednu z nejprestižnějších univerzit světa v USA. Žádnému studentovi z ČR se to za posledních deset let nepodařilo. Celková úspěšnost přijetí na Stanford

je asi kolem 5%. Velice mě zajímalo, co udělala jinak. Ta studentka tvrdila, že jí k přijetí pomohlo, že je zcestovalá, má všeobecný přehled, věnuje se velice aktivně skialpinismu, působí v charitativních organizacích apod. Za toto všechno nasbírala body při přijímacím řízení, které celkově trvalo dva roky. Test ze znalostí tvořil pouze část přijímacího řízení, protože univerzity nechtějí pouze chodící encyklopedie.

Jaké vlastnosti by měl mít ideální učitel a jaké ideální žák?

Ani pro jedno neexistuje žádná definice. Za mě by ale měl být učitel určitě empatický, měl by umět přiznat chybu a ukazovat žákům svou lidskou stránku, být spíše průvodcem ve vzdělávání. Žák by se měl do školy alespoň trochu těšit a odnést si z ní co nejvíce věcí, které bude do života potřebovat. ☺

Co se Vám na naší škole nejvíce líbí?

Určitě menší počet žáků ve třídě, to je pak více prostoru přistupovat ke každému individuálněji. Také se mi líbí dělení skupin na anglický jazyk již od první třídy. Žáci mají v hodinách angličtiny hodně příležitostí dostat se ke slovu, mluvit a kon-

verzovat, což je základ. Vzhledem k tomu, že nejsem kamarádka s výtvarnou výchovou, bylo mi vedením umožněno vést místo hodin výtvarné výchovy hodiny angličtiny, což velice oceňuji. Jsem přesvědčena, že pokud člověk dělá, co ho baví, tak je ta práce mnohem efektivnější.

Nyní máte pátou třídu, co bude dál? Těšíte se na prvňáčky?

Moji páťáci mi budou určitě moc chybět, mám skvělý kolektiv dětí i rodičů. Mrzí mě, že jsem s nimi mohla být až poslední rok. Na nové prvňáčky se moc těším. A co bude dál? To se uvidí. ☺

Naši žáci opět úspěšní!

Žáci 9. A Štěpán Horáček a Olda Pospíšil se zúčastnili soutěže „Hledáme nejlepšího mladého chemika Ústeckého kraje“ a v konkurenci 115 žáků se rozhodně neztratili, když obsadili vynikající 17. a 19. místo. Postoupili tak do dalšího kola, které se uskutečnilo 15. 2. v Lovosicích. A výsledek? Olda je 24. nejlepší mladý chemik Ústeckého kraje a Štěpán dokonce 11. nejlepší. Skvělá práce! Velké poděkování patří paní učitelce Romaně Černé za přípravu kluků do soutěže.

Anketa mezi učiteli

Našich vyučujících se ptaly Káťa Plíšková a Niky Šedivá z 6. A

Petra Brethová,
třídní učitelka 5. A

Jaký byl Váš oblíbený předmět ve škole?

Nejradši jsem měla tělocvik, protože jsem byla tehdy dobrá v běhu.

Jaký byl Váš nejméně oblíbený trest?

Přepisování školního řádu. To bylo strašný.

Petr Hainz,
učitel angličtiny

Jaký byl Váš nejméně oblíbený trest ve škole?

Tahání za uši. Hodně nepříjemná disciplína.

Chtěl jste být učitelem už odmala?

Ne, chtěl jsem být doktorem a léčit lidi.

Miroslav Procházka,
učitel dějepisu a angličtiny

Jaký byl Váš nejoblíbenější předmět ve škole?

Určitě dějepis, ten mám stále rád.

Byl jste někdy za školou?

Ano, byl.

Připomínáme si nadcházející výročí 430 let od narození Jana Amose Komenského

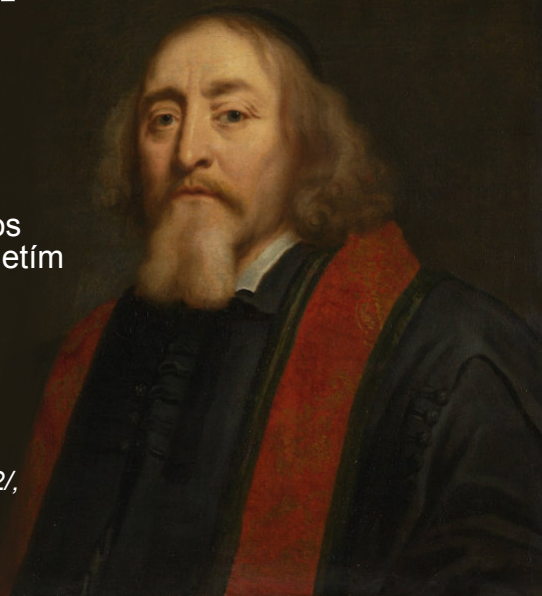
Před 430 lety se 28. března roku 1592 narodil Jan Amos Komenský, „učitel národů“. Člověk s neskutečným zaujetím pro pedagogiku, vědu a filozofii, ale také touhou po domově, do kterého se už nikdy nemohl vrátit.

Základní údaje:

Narození: pravděpodobně 28. března 1592, Nivnice

Úmrtí: 15. listopadu 1670, Amsterdam

Rodina: čtyři sestry, třikrát ženat (Magdalena Vizovská /zem. 1622/, Marie Dorota Cyrillová /zem. 1648/, Jana Gajusová), dva synové v prvním manželství, tři dcery a jeden syn v druhém

Proč je Marie Terezie hrdinka?

Marie Terezie se narodila 13. května ve Vídni a zemřela 29. listopadu ve stejném městě. Byla arcivévodkyně rakouská, královna uherská, královna česká, vévodkyně burgundská, hraběnka tyrolská a markraběnka moravská. Pocházela z rodu Habsburků.

Byla jedinou ženou na českém trůnu a také osvícenou panovnicí. Zastávala myšlenkový směr osvícenství. Během své vlády prosadila mnoho reforem: rozvoj školství (zavedla povinnou školní docházku), zavedla číslování domů, byla zavedena evidence obyvatel, stavěly se nemocnice a starobince. Marie Terezie také zakázala mučení, trestní právo bylo sjednoceno v tereziánském zákoníku, rozvinula také průmysl (manufaktury).

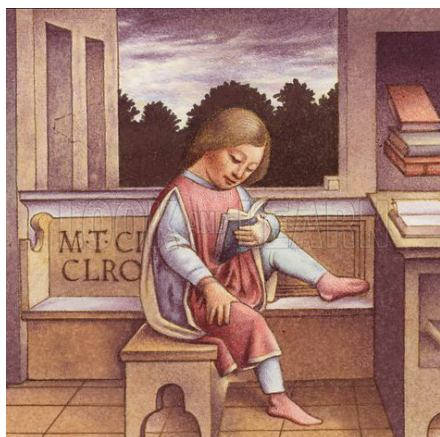
Její manžel byl František I. Štěpán Lotrinský. Měli spolu 16 dětí: Marie Alžběta, Marie Anna, Marie Karolína, Josef II., Marie Kristina, Karel Josef, Marie Amálie, Leopold II., Marie Karolína (zemřelé dítě), Johanna Gabriela, Marie Josefa, Marie Karolína, Ferdinand Karel, Marie Antoinetta, Maxmilián František.

Proč je pro nás Marie Terezie hrdinka?

Protože byla jako jediná žena na českém trůně a nebála se vládnout. Zavedla také důležité reformy.

Karla Kovaříková, 7. A

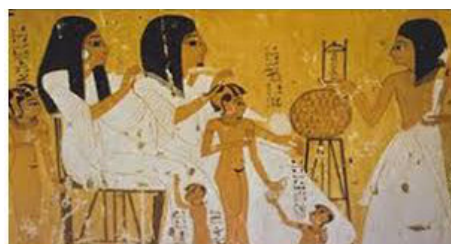

Školství ve starověkém Římě

Děti chodily do školy od svých sedmi let a vyučoval je učitel zvaný magister lidí. Děti se učily číst, psát a počítat. Psát se děti učily na voskových tabulkách, které měly dřevěný základ, ve kterém byl vyhlouben mělký prostor vyplněný voskem. Děti používaly ostrý kovový bodec zvaný stylus, kterým vyrývaly do vosku písmo. Římané také používali malé poznámkové bloky, které byly vyrobeny z velmi křehkých kousků dřeva, spojených spolu koženými řemínky. Běžně však Římané psali na papyrus, který se stáčel do svitků a vyráběl ze stejnojmenné rostliny.

Školství ve starověkém Egyptě

Většina dětí ve starověkém Egyptě nechodila do školy. Chlapci se místo toho učili od svých otců zemědělství nebo jiným řemeslům. Dívky se učily šití nebo vaření a dalším dovednostem od svých matek.

Školství ve středověku

Vzdělání se ve středověku realizovalo nejprve prostřednictvím klášterů. Nejdříve se vyučovalo především v latině. Později se vzdělání rozvíjelo také prostřednictvím neklášterních škol včetně prvních univerzit.

Hana Nožinová, 7. A

Reportáž: Středověký den

Je středa a vstávám do školy jako každé ráno, ale dnešek je něčím výjimečný. Dnes budeme spát ve škole. Šla jsem před školu, kde na mě čekaly kamarádky, společně se třídou jsme pak šli do kostela sv. Mikuláše. Prohlídka se nám líbila a užili jsme si to. Ke konci jsme se cestou zpátky do školy stavili na kebab. Pak jsme si zašli domů pro věci na přespání. Okolo páté hodiny jsme se vrátili do školy. Tam už na nás čekali učitelé a jeden deváták s připraveným programem. Dostali jsme ochutnat středověké jídlo, které nám ale moc nechutnalo. Když nám skončil středověký program, tak jsme šli do

tělocvičny, kde jsme hráli různé hry. Hry jsme si moc užili, dohráli jsme je a šli jsme se do třídy nasvačit. Učitelé nás pak zavolali, ať si jdeme zahrát schovku, ale ne ledajakou. Hráli jsme ji ve tmě, a ještě k tomu nás honili učitelé. A pak to nastalo: "stezka odvahy", ta byla super, rozdělili jsme se a procházeli jsme ji ve skupinách. Když stezka odvahy skončila, byl čas jít spát. Spali jsme odděleně. Chvilku jsme se ještě poštuchovali, ale pak už nás to nebavilo, tak jsme si řekli, že už opravdu jdeme spát.

Yasmína Lorencová, 7. B

HLAVA vs BRANKA

Byl obyčejný školní den, obyčejná hodina tělocviku. „Tak si zaběhneme tisícovku,“ řekla paní učitelka. „A pěkně si počítejte na kolik kroků máte nádech a na kolik výdech,“ dodala. Já, jako člověk, který nikdy neměl kladný vztah ke sportu, poslechl.

Rozběhli jsme se. Počítal jsem jak divý. Zatáčím, počítám a najednou pronikavá bolest a ležím na zemi. Naboural jsem hlavou do branky. Měl jsem pocit, že mám asi otřes mozku. Ale uznejte, běžet, dýchat, počítat a ještě sledovat cestu, to je na jednoho chlapa strašně moc úkonů v jednu chvíli. Oklepal jsem se a vstal.

Pomalou jsem se rozběhl dál. Přiběhl ke mně kamarád, „Jsi v pořádku?“ zeptal se a odhrnul mi z čela vlasy.

Krev mi zalila obličej. Člověka by nenapadlo, že z tak malé ranky poteče tolik krve. Kamarád mě odvádí k paní učitelce.

Ta mě vede do školy, pomáhá mi zastavit krev a volá mojí mamince. Je mi učitelky líto, je vidět, že je nervózní a vystrašená. Mě rána už ani nebolí. Poslala mě převléknout. Oblečení jsme

museli doma vyhodit, jelikož zaschlá krev se nevyprala.

Nakonec jsem měl na hlavě tři stehy a dodnes jsem upozorňován: „Bacha na branky“. Tento příběh se se mnou táhne již šest let. A ještě dnes se mu vesele a nahlas smějeme.

Skutečný příběh v této škole.

Václav Suk, 9. A

Ranní ŠOK

Za celé ty roky, co chodím do této školy, se událostí, o které bych se chtěl podělit, je mnoho. Jak o zážitky, které se staly ve škole, tak situace, které se staly mimo školu, jsou také velice zajímavé, leckdy komické. Dnes tedy popovprávím o události, která se nestává skoro vůbec. Ale já jsem měl tu smůlu a zážitek zůstal.

Píše se únor roku 2019. Bylo mokré a studené úterní ráno. A jsem na cestě do školy, jako každý den.

Ovšem to jsem na začátku své cesty a ještě netuším, co mě na mé cestě potká. Přecházel jsem po železničním přejezdu, a následně jsem šel po trochu zledovatěném parkovišti. Led na parkovišti jsem bez ztrát přežil a pokračoval jsem přímo do školy.

Pomalou, ale jistě, jsem se přibližoval k židovskému hřbitovu, kolem kterého chodím do školy pravidelně. Byl jsem už vedle zdi hřbitova, když najednou se na mě ze vzduchu řítily nejméně tři litry vody. „Aaaaaa,“ zařval jsem. Jen tak, tak na poslední chvíli jsem stačil uskočit. A voda se rozprskla na zemi. Poté jsem zjistil, že to na mě omylem a nevědomky, vylila paní, která bydlí v domku v areálu hřbitova. Zřejmě právě vytírala. Měl jsem velké štěstí, že jsem do školy nedorazil jako zmoklé a špinavé kuře.

Petr Vysloužil, 8.B

Obyčejně neobyčejná škola

FEJETON

Jakákoliv podobnost je čistě náhodná...

Byla jednou jedna škola. Nebyla to obyčejná škola. Byla to taková zvláštní škola. Do této školy chodili samí chytří žáci. Někteří z nich byli chytří a někteří z nich byli ještě chytřejší.

Intelligence žáků byla nadprůměrná a doslova měřitelná, což může potvrdit školník Kadrnožka, který si pravidelně vyplňuje graf o nutnosti a rozsahu oprav školního vybavení. V tomto poměrně fádním grafu škod křivka pravidelně kopírovala přestávky v 9. A.

Graf však zaznamenal i onen osudný den 9. března, kdy jeho bod vytvořil v jinak nudné parabole zásadní zářez do plynulosti běžných škod.

Z bližšího ohledání školního inspektora Hanouska vyplynulo, že tato třída je vskutku zcela mimo školní graf.

Ze zápisu inspektora:

Při poměřování inteligence silou dosud nevidanou zdvihl žák Kuňák

židličku jednou rukou nad hlavu, stojíce na okraji lavice. Gravitace však zvítězila nad inteligencí žáka Kuňáka a při jeho návratu k podlaze třídy zdvižená židle opsala křivku přímo ukázkovou. Což by potěšilo především fyzikářku Ponořenou. Při tomto fyzikálním aktu došlo totiž k souběhu akcí a reakcí.

Hlavní činitelé byli zmíněná židle, stropní zářivka, okenní výplň, školní lavice, svačina žáka Balouna a nos žačky Chomoutové.

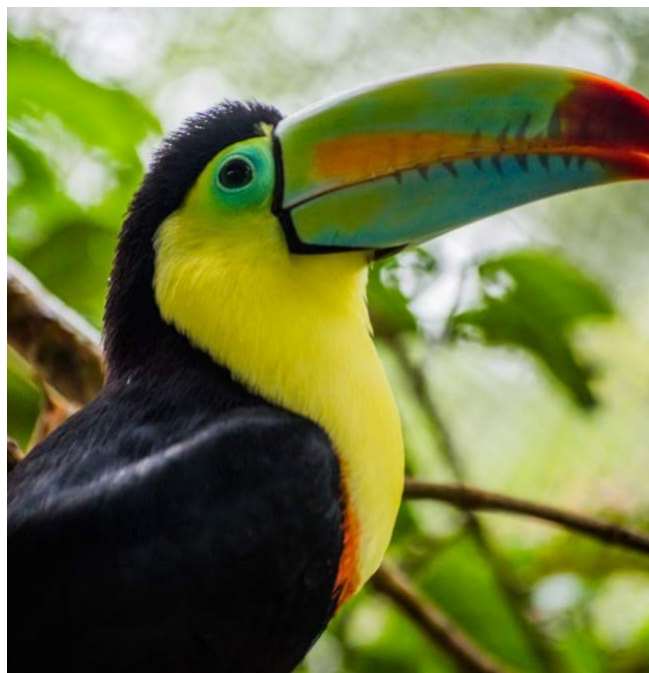
Při letu židle k zemi došlo k částečnému stržení stropní zářivky. V další polovině letu byla rozbita skleněná výplň okna a při dopadu na lavici, která byla taktéž poškozena, byla zničená i svačina žáka Balouna, a to z celých devadesáti procent. Částečně utržená zářivka, která zůstala připojena k elektrickému kabelu, což potvrdila i většina přihlízejících, protože po celou dobu jejího letu stále svítila, opsala nádherný oblouk kolem bodu připojení kabelu ve stropním obložení a udeřila do obličeje žačku Chomoutovou.

Žačka Chomoutová byla vybavena nosní přepážkou vskutku animální, což vysvětluje její třídní přezdívku - Tukan.

V konečném vyjádření pojišťovny bylo v lékařské zprávě chirurga MUDr. Látala zvláštním způsobem manipulováno s hranicí nutného ošetření a estetické chirurgie. Z přiložené fotografie před zákrokem MUDr.

Látal totiž odmítal záchranu přeraženého nosu žačky Tukanové (pardon Chomoutové) do jeho původní podoby. Dle jeho slov při prohlédnutí si její fotografie citují: „Ale toto nechcete opravit zpátky, že ne?“ Je možné, že došlo k pravděpodobnému porušení lékařské etiky, na což si dle výsledku operace naštěstí nikdo nestěžoval. Opravdu překrásný nosík spolužačky mohl být jen stěží označen za poškození pacienta.

Po ukončení povinné školní docházky žáků 9. A došlo k výraznému zploštění křivky grafu školníka Kadrnožky, který si při odchodu do penze vzal onu výjimečnou část grafu k zarámování jako památku pracovních úspěchů.

Na třídním srazu 9. A po deseti letech se snažil žák Kuňák za svou, v jeho očích politování hodnou nerozvážnost, spolužačce Chomoutové omluvit. Tato omluva však nebyla přijata. Byla totiž Chomoutovou odmítnuta s poděkováním, že od této události se její život ubíral daleko lepším směrem, a to především bez nejapných posměšků a poznámek o tukanech, nosálech, a tak podobně.

Žák Kuňák na své omluvě trval. Díky jeho vytrvalému omlouvání došlo ke společnému sblížení. Při příštím srazu třídy po patnácti letech již ukazovali společné fotky z dovolené, svatební fotky a fotky jejich společného Tukaňátka.

Lukáš Kotisa, 9. A

Téma čísla: **IDEÁLNÍ ŠKOLA**

**Žáci promluvili (vážně i nevážně):
Takhle vypadá ideální škola!**

Jakub Kopta, 9. A

Dobrý kolektiv

Ideální škola je pro mě ta, kde bych měl dobrý kolektiv spolužáků, byli by tam kvalitní a pečliví učitelé.

Škola by se mohla nacházet někde na kraji města, kde by byl klid a hodně přírody kolem,

budova školy by zářila novou fasádou. Vybavení vysněné školy by mělo být velmi moderní, měla by zde být velká tělocvična, ateliéry, laboratoře, ale i místo pro společný odpočinek. Měla by se zaměřovat na práci s počítači, také by nabízela nějaké specifické kroužky. Mohla by pořádat školní akce, třeba i spolupracovat s jinými školami, dokonce i v cizí zemi. Ve škole by měla být jídelna, kde by vařili výborná celosvětová jídla. Taková škola by mohla být v oblibě!

Václav Suk, 9. A

Co je to ideál?

Podle mě je ideál něco, co člověk hledá celý život a né vždy to najde. Nějaký ideál má určitě každý z nás.

Škola, vzdělávací zařízení, kterému určitě žádný z nás neunikl, neuniká a neunikne. Ale myslím, že škola určitě není pro žádného z nás ideální, zvláště v této době. Každý má jiné ideály, baví ho a zajímá se o něco jiného. Pokuším se zamyslet a zauvažovat nad skutečností, jak by podle mě vypadala ideální škola.

Byla by paráda, kdybych tak ráno přišel do školy bez roušky, mohl zase pozdravit pana vrátného bez toho, aby mi zastříkal ruce tou zápachající tekutinou, které říkají dezinfekce. Kdybych přišel do třídy a místo toho, abych se „šťoural“ v nose tyčinkou, si mohl pěkně sednout a první hodinu propovídat s přáteli. Jak by bylo krásné vidět na chodbách lidi bez hadru na puse a vědět, že mě nikdo dnes nepošle domů, protože mi test ukáže dvě čárky. Kéž bych viděl úsměvy kuchařek, které jsou dnes schovány pod rouškou.

Mě a mé přátele už čeká na základní škole jen pár měsíců. Mrzí mě ty měsíce, které jsme díky pandemii strávili doma a ztratily tak mnoho času, který jsme mohli strávit společně. Čas letí a nezaostává se! A my dokonce už pomýšlíme, jaká bude naše další cesta životem. Jestli střední škola či učiliště. A já doufám, že tuto etapu života prožijeme v klidu, hlavně společně.

Pro mě by v současné době byla ideální škola, taková ta škola bez opatření, škola jako dřív. Klidně bych se teď vrátil do šesté třídy a ty čtyři roky dal znovu.

Prosím, ať se vrátí škola, jakou jsem znal. To byla ideální škola.

Václav Suk, 9. A

Nejstrašidelnější školy na světě

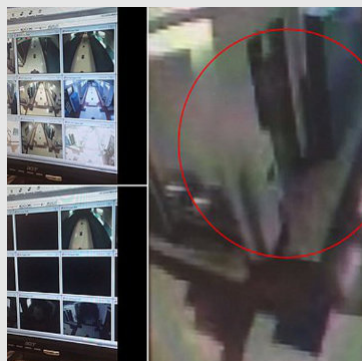
El Paso High School:

El Paso High School byla založena v roce 1916. Je považována za jednu z nejstrašidelnějších škol USA. Běžnou věcí je zde bílá hustá mlhovina na chodbách. Občas je viděna červená tekutina kapající ze stropu. Bývají slyšet kroky a pláč. Největší záhada

panuje kolem fotografie Absolventů, na které je vidět záhadná žena s podivně rozmazaným obličejem. Ale ani jeden z lidí, kteří byli fotografováni, tam tu ženu neviděl. Má se jednat o ducha roztleskávačky, která spáchala sebevraždu z nešťastné lásky.

Pocatello High School:

Je jedna z nejstrašidelnějších škol na světě, ve které se stále učí. Nejstrašidelnější je proto, že v padesátých letech minulého století se zde oběsila dívka na dveřích své skříňky. Ta měla pro sebe specifický parfém, ten je dodnes cítit na školních chodbách. I když skříňka byla odstraně-

na. Po škole jsou běžně slyšet kroky, hlasy a hra na piano. Kostra, která se běžně používá při výuce biologie člověka, sama mizí a objevuje se v jiných učebnách. Sami od sebe z ní odpadávají kosti a kolikrát není k nalezení. Několikrát se stalo, že se v noci sám spustil alarm. Běžné je také blikání světel na chodbách.

Tak co, jsou podle vás tyhle školy ideální?

Lukáš Zíval, 9. A

Má ideální škola

Co je to vlastně ideál? Ideál jsou ve své podstatě nejlepší podmínky pro nějakou věc. Jsou ovšem velmi individuální, protože každému vyhovuje něco jiného. Tudíž ideálů může být nekonečně mnoho.

Jak si představuji ideální školu? Představím si ji tak, že bych si mohl vybrat jakékoliv předměty, které mě baví. Také bych si mohl zvolit to, kdy do té školy budu chtít chodit. Dále si představuji to, aby učitelé byli ohleduplní a milí na žáky školy. Bylo by dobré, kdyby zadali nějaké termíny zkoušek a žák by se musel do termínu zúčastnit dané zkoušky. Učení by mělo být určitě formou škola hrou. Školu bych umístil do blízkosti svého obydlí.

Jak dlouho trávit čas ve škole?

Začínala by od 9 hodin ráno a končila v 13 hodin odpoledne. Vzdělání by mělo být nápomocné k budoucímu povolání a naučit se něco, co v budoucnu nevyužiji.

Jaký je ideální počet žáků ve třídě?

Podle mě je lepší, když je ve třídě méně žáků, protože je tam větší klid. Takže takových 15 žáků.

Jaké by mělo být známkování?

Známkování by mělo být motivační, ale i takové, jaké si žák zaslouží za práci v hodině, jak je pozorný a v čem například vyniká od ostatních žáků.

S čím pracovat v ideální škole?

Je také dobré, když žáci pracují s internetem, počítačem a v zábavné formě zpracovávat, co pro žáky učitel připraví.

Kateřina Vitnerová, 9. A

Oznámení o otevření nové školy

Otevíráme novou základní školu ve Strašilkově, ulice Modráskova 314.

Naše škola nabízí areál s rozkvetlou zahradou, s grilem, bazénem a vířivkou. V teplém období probíhá výuka na zahradě v zastřešeném altánu. Ve třídě se nachází plátno a výuka probíhá zábavnou formou, nechybí promítání, ani procházky v přírodě. O přestávku si žáci mohou odpočinout na houpačce nacházející se na balkónech s krásným výhledem. Občerstvení nabízí automat s různými druhy potravin a horkými nápoji.

Ideál znamená dokonalost.

Ideál je pro mě něco, co splňuje moje představy a spokojenost.

Marek Borovský, 8. B

Rozvoj schopností

Pojďme se zamyslet nad tím, jak by mohla vypadat ideální škola. Asi bychom se měli nejdříve zaměřit na výuku, která je ze všeho nejdůležitější. Výuka by měla žáky především bavit.

Jak pronesl Jan Ámos Komenský: škola hrou. V mé ideální škole se ve výtvarné výchově maluje u stojanu na plátno, aby žáci mohli své schopnosti a nadání rozvíjet. Používají se moderní technologie a učí informatika, robotika, programování. Ve škole jsou skříňky, které má každý žák. S učiteli je zábava a hodně naučí, jsou otevření a mohou se na ně spolehnout. V jídelně se vaří zdravá jídla, ale také sladká. Se školou se jezdí na výlety a pobyty do zahraničí třeba do Anglie. Tak co? Jak si představujete ideální školu vy, sedněte si a popřemýšlejte o tom.

What I like about our school?

Kristýna Procházková, 9. A

Most people from our school say that they don't like school lunches but I kinda like them. My favourite subject is probably English. I like to improve in English and I like to see the results when I'm practicing English every day. I don't like Math and Physic just because I'm not good at it. In eight grade I hated History too but now I kinda like this subject.

Natálie Šimová, 9. A

I like this school because the teaching is traditional at the desks, but also taken in a fun way. My favourite subjects are geography, history and russian language. I will not mention my favourite teachers here, but I think worth mentioning is Mrs. Zákutná. Without her we would be at a freezing point in the Czech language.

The ideal school

Jakub Kopta, 9. A

The ideal school for me is the one where I have a good team of classmates, there would be quality and careful teachers. The school could be located somewhere in the outskirts of the city where there would be peace, the school building should have a new facade. The equipment of this school should be very modern, there should be a new gym. This school should focus on working with computers, it should also have some bonus rings. It could organize school events, for example with other schools. The school should arrange trips to foreign countries. The school should have a dining room where they would cook delicious worldwide food. I would love to go to such a good school.

ZÁBAVA

Odhalíš celou tajenku?

R	M	K	U	F	Ř	Í	K	A	R
A	N	Í	L	E	Z	A	V	I	M
V	Ň	A	T	E	K	A	M	M	E
O	E	Ě	V	O	C	E	T	Ě	T
R	Z	E	Š	I	M	K	R	R	L
K	Á	Í	H	E	V	B	N	K	A
U	K	L	Y	Z	I	Á	O	A	F
C	A	R	E	P	O	E	Ž	L	S
G	Y	M	N	A	S	T	I	K	A
A	B	L	A	M	O	J	E	L	O

ASFALT
AVIVÁŽ
CIHLA
CUKROVAR
GYMNASTIKA
HYENA
KÁZEŇ
KOŠÍK
KUFŘÍK

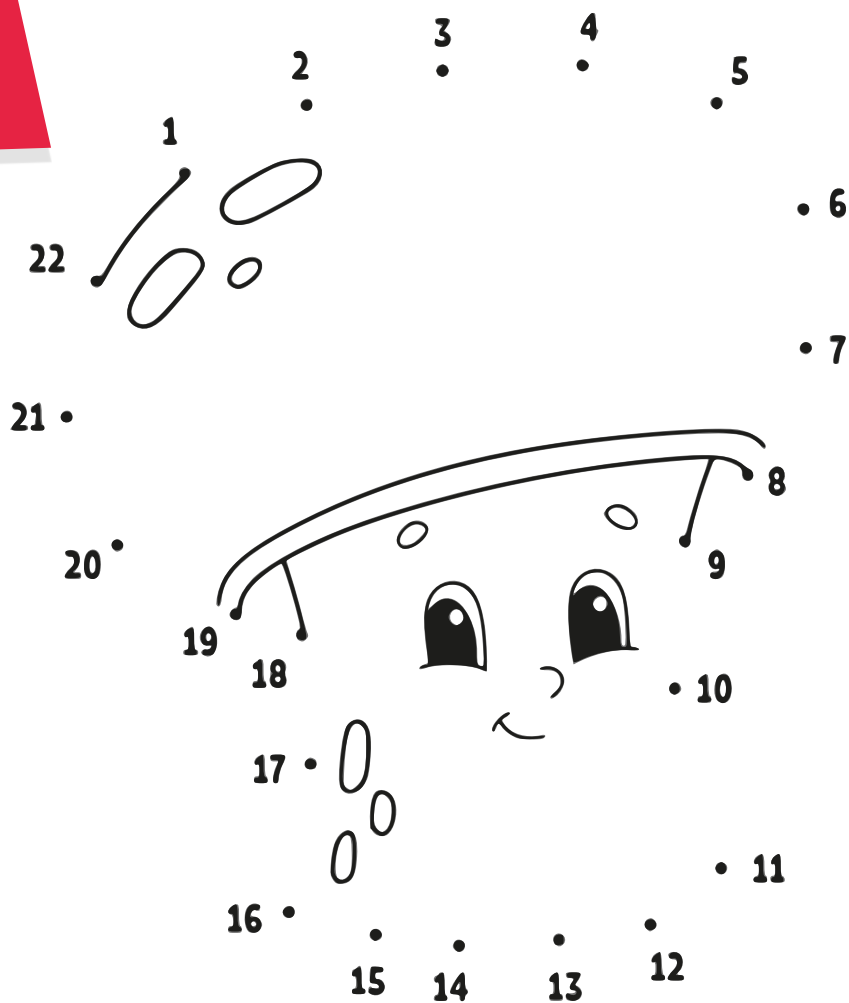
MAKETA
MĚRKA
METLA
OLEJOMALBA
OPERA
ŘETĚZ
SANKCE
TOMBOLA
VAZELÍNA

TAJENKA:

JAK SE JMENOVALA JEDINÁ
ŽENA NA ČESKÉM TRŮNĚ?

PŘEDŠKOLÁCI

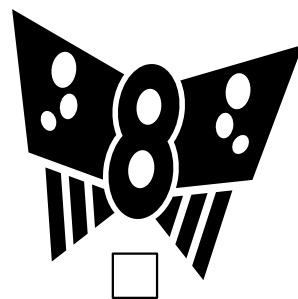
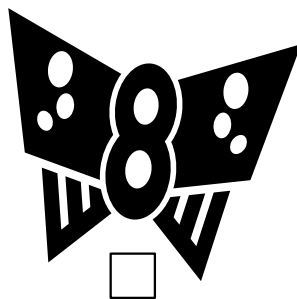
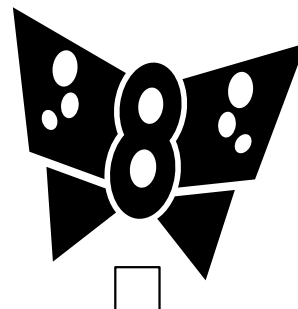
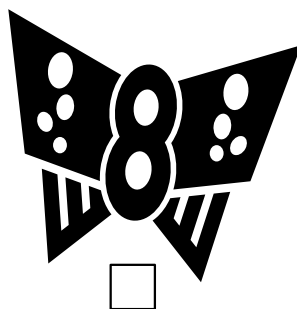
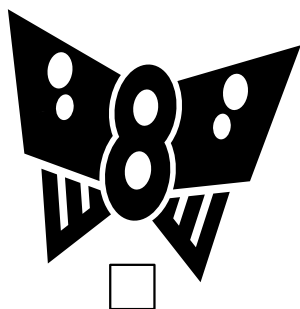
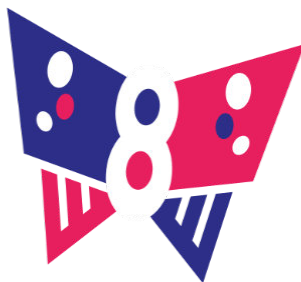
SPOJ ČÍSLA OD JEDNÉ DO DVAADVACETI

OBTÁHUJ LINKY VE SMĚRU ŠÍPEK

NAŠE ŠKOLNÍ LOGO ZTRATILO STÍN, NAJDEŠ TEN SPRÁVNÝ?

VYBARVI OBRÁZEK PODLE ČÍSEL

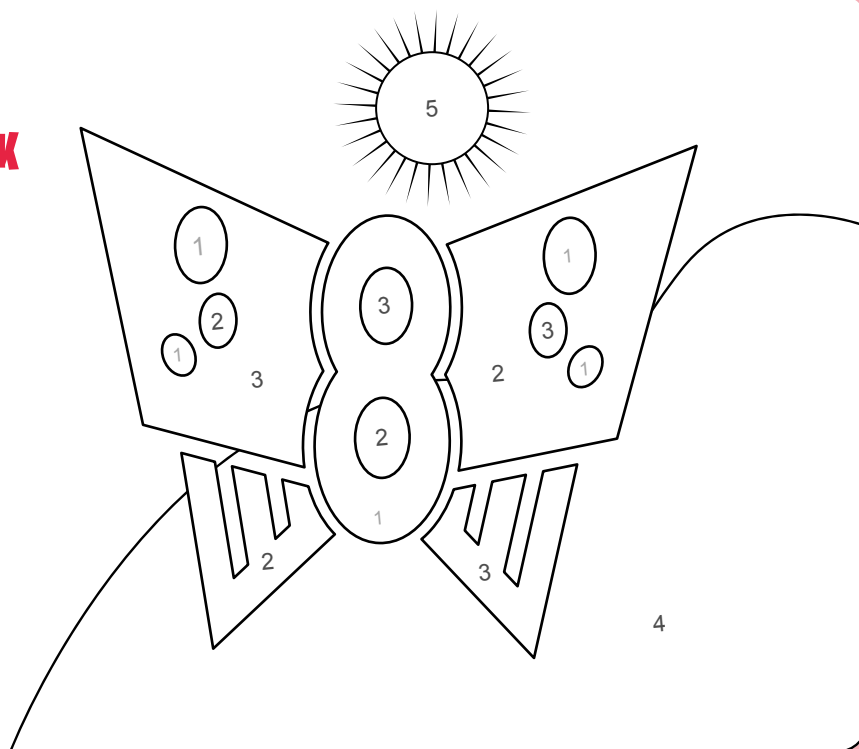
1

2

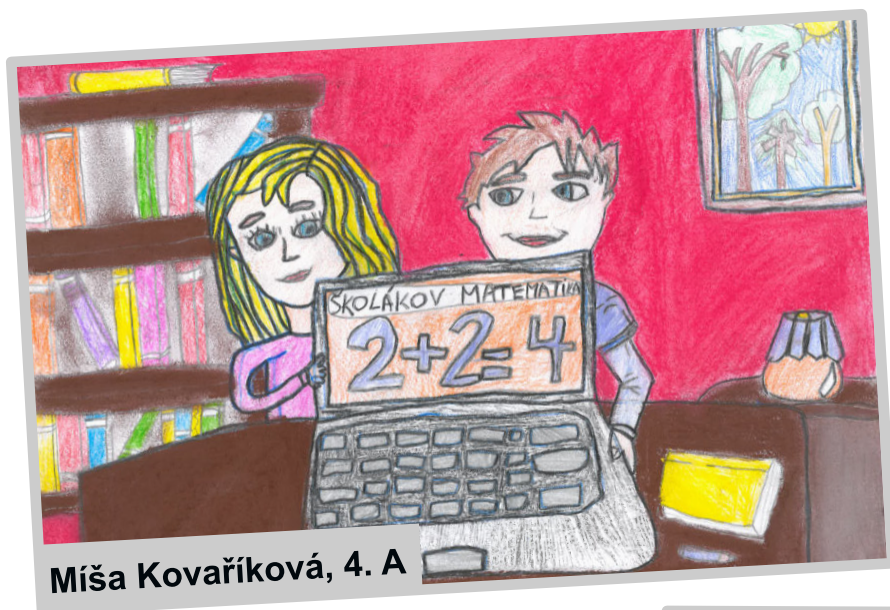
3

4

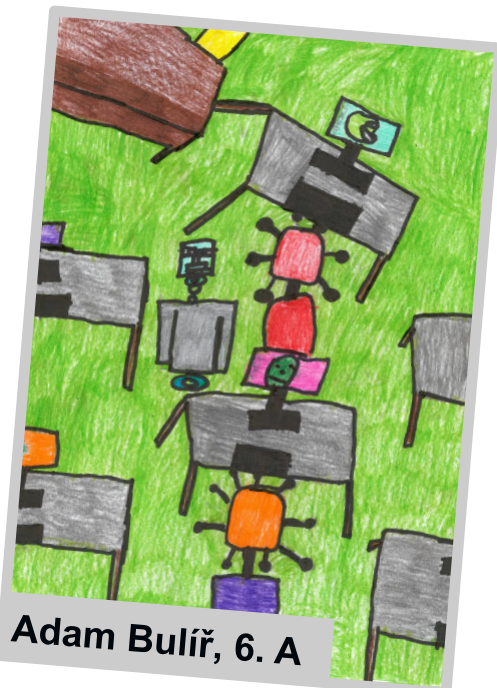
5

VÝTVARNÁ GALERIE

Míša Kovaříková, 4. A

Adam Bulíř, 6. A

Jára András, 3. A

Martin Čech, 4. A

Ríša Cihelka, 3. A

Z KRONIKY NAŠÍ ŠKOLY

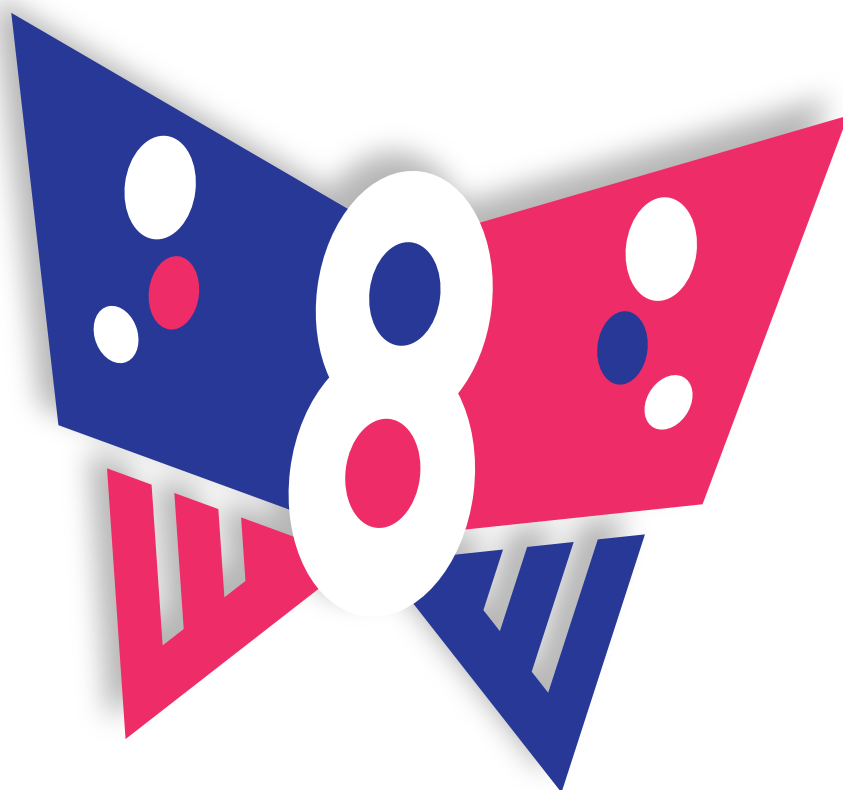
„Školní rok 1985/1986 byl slavnostně zahájen v nové čtrnáctitřídní 8. ZŠ Nad Tratí dne 2. září 1985. Zúčastnili se ho významní představitelé kraje, okresu i města... a mnoho dalších hostů z řad pracovníků patronátních závodů, zástupců stavebních a jiných organizací.“ O něco dále čteme: „V naší škole se podařilo vytvořit kolektiv pedagogických pracovníků, kolektivy tříd, které během celého roku usilovaly o splnění hlavních úkolů plánu práce školy za ztížených podmínek, kdy se ještě dovybavovala škola novým zařízením a pomůckami,“ hodnotí první školní rok ředitelka školy Libuše Šterclová.

„Z celkového počtu 416 žáků neprospěli tři, 14 žáků prospělo s vyznamenáním.“ Zajímavá je také situace ohledně nabídky volnočasových aktivit. To bylo tehdy záležitostí PO SSM (Pionýrské organizace Svazu socialistické mládeže). Paní ředitelka k tomu uvádí: „Na škole pracovalo 21 oddílů, z toho 12 zájmových. V branné oblasti se pionýři

zapojili do celostátní hry „Vždy připraven“, účastnili se branných cvičení. Dobře pracovaly oddíly přírodovědné, Klub mladých pionýrů, oddíl dramatický, leteckomodelářský.“ Pionýrská organizace školy také realizovala jarní tábor v Tisé a dva běhy táborů v Úterý během letních prázdnin. K tomu ještě vyjely všechny třídy prvního stupně na školy v přírodě „za lepším ovzduším“, jak píše ředitelka.

Škola měla také uzavřené tzv. patronátní smlouvy s místními podniky – Okresní správou silnic Louny a Delicia Louny. „Oba podniky pomáhaly škole materiálně v době stěhování pomůcek, montování nábytku a vybavování učeben. Zajišťovaly i další práce, např. údržbu hřiště, práci v komisích hlavního výboru SRPŠ (Sdružení rodičů a přátel školy).“

Na samém začátku naší školy stála široká komunita místních lidí, kteří nemalou měrou přispěli k jejímu fungování. Děkujeme.

www.8zsln.cz

info@8zsln.cz

+420 415 652 310

facebook.com/zslouny